

Himmetoğlu (Göynük) Linyitlerinin Değişik Yoğunluk Fraksiyonlanndaki Petrografik Özellikleri

Seyfi KULAKSIZ (*)
Alper DEMIRBÜGAN (***)

ÖZET

Göynük (Bolu) yöresindeki Linyit yatağı, Üstmiyosen yaşılı Himmetoğlu Formasyonunun içinde yer almaktadır.

Değişik yoğunluk fraksiyonlarında hazırlanan kömür örneklerinden kimyasal ve petrografik analizler gerçekleştirilmiştir. Kimyasal analiz sonuçları, yoğunluk artışına bağlı olarak nem ve kül içeriğinde artışı, alt ısı değeri ve uçucu madde içeriğinde ise azalmayı göstermektedir. Petrografik incelemeler, huminit grubuna ait maserallerin egenen olduğunu (% 70'den fazla) yansıtmaktadır. İncelenen örneklerdeki huminit içeriği, yoğunluk artışına bağlı olarak azalırken, mineral madde içeriği artmaktadır.

Himmetoğlu kömürleri ortaama yansıtma ölçüm verilerine ($0.33 + 0.03$) göre DIN standartlarında "Yumuşak Kahverengi Kömür" ya da ASTM standartlarında "Linyit" aşamasında kömürleşme derecesine sahiptir.

ABSTRACT

The lignite deposits of Göynük area (Bolu) belong to the Upper Miocene aged Himmetoğlu Formation.

Various chemical and pétrographie analyses were carried out on the coal samples of different fractions of density. It is observed that while the density of samples increases, moisture and ash content increase and lower calorific value and volatile content decrease. Results of pétrographie analyses point out the domination of huminite group maserals (more than 70%). There is a reverse relationship between huminite macérais content and the mineral matter content, while the density of samples increases.

Himmetoğlu coals have an average maximum reflectance value of $0.33 + 0.03$, and belong to "Soft brown Coal" class according to DIN Standards, and "lignite" class according to ASTM Standards.

(*) Doç.Dr. H.Ü. Maden Mühendisliği Bölümü, ANKARA.

(**) Maden Yük.Müh. M.T.A. Fizibilite Etüdleri D., ANKARA.

1. GİRİŞ

Bu çalışmada, Göynük (Bolu) linyitlerinin değişik yoğunluk fraksiyonlarındaki petrografik ve kimyasal özelliklerinin tanımlanması, yoğunluk değişimi-kömür bileşeni, yoğunluk değişimi-kimyasal analiz parametresi ilişkilerinin ortaya çıkarılması ve kömürleşme derecesinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın konusunu oluşturan kömür yatağı, Göynük ilçesi sınırları içerisindeki Hımmetoğlu, Bölücekova ve Ahmetbeyler köyleri arasında yer alır (Şekil 1).

2. STRATİGRAFİ

Çalışma alanında değişik araştırmacılar çalışmışlardır (Stchepinsky, 1941, 1942; Abdülselamoğlu, 1956; Randot, 1955; Lange, 1966; Aktimur ve ark., 1983; Turgut ve ark., 1980; Sarı; 1986). Bu çalışmalara göre Mezosoyik ve Senosoyik yaşılı birimler mevcuttur. Mezosoyik, Üst kretase yaşılı Seben Formasyonu, Senosoyik ise Paleosen yaşılı Selvipınar, Kızılıçay formasyonları ve Üst Miyosen yaşılı Hımmetoğlu Formasyonları ile temsil edilirler.

Seben Formasyonu, genelde marn ve kumtaşı ardalamanası şeklinde çokkellerden oluşur. Seben Formasyonunun üzerine uyumlu olarak gelen Selvipınar Formasyonu, masif ya da az belirgin katmanlı denizel kireçtaşlarından oluşan regresif resifal bir istifdir. Kızılıçay Formasyonu egemen olarak çakıltaşı, kumtaşı ve çamurtaşlarından oluşur: Kızılıçay Formasyonu Selvipınar formasyonu üzerine uyumlu olarak gelmekteyse de yer yer düşük açılılı diskordanslı olup yanal ve düşey geçişlidir.

Hımmetoğlu Formasyonu, 1-13 m'ler arasında değişen kalınlıkta kömür damarını içermektedir. Genelde marn, miltaşı ve kumtaşından oluşan bu formasyonda, kömürlü seviyenin üst kısmında yak-

laşık 15-20 cm. kalınlığında koyu kahverengi-siyah renkli oldukça zengin bitümlü bir seviye yer alır. Hımmetoğlu formasyonu, Kızılıçay formasyonunu üzerinde açısal uyumsuzlukla gelmektedir.

3. ÖRNEKLERİN HAZIRLANMASI

İncelenen örnekler, sondaj karotlarından ve açık ocak kömür aynasındaki katman tavanından tabanına doğru alınmıştır (Şekil 1). Bu incelemede kullanılan örneklerle, linyitlerin değişik yoğunluk fraksiyonlarında gösterdikleri kimyasal ve petrografik özelliklerin ortaya çıkarılması için, aşağıda belirtilen işlemler sırasıyla uygulanmıştır.

— Orijinal örnekler, çeneli ve merdaneli kırıcılarla kırıldıkten sonra 1 mm'nin altına indirilmiştir.

— 1 mm boyutundaki örnekler, karbon tetra-klorür (1.59 gr/cm^3),toluen (0.87 gr/cm^3), bromoform (2.89 gr/cm^3) gibi sıvılar ile hazırlanan ağır ortamlarda yüzme-batma işlemlerine tabi tutularak $< 1.35 \text{ gr/cm}^3$, $1.35 - 1.45 \text{ gr/cm}^3$, $1.45 - 1.55 \text{ gr/cm}^3$, $1.55 - 1.65 \text{ gr/cm}^3$, $> 1.65 \text{ gr/cm}^3$ lük yoğunluk aralıklarında fraksiyonlarına ayrılmışlardır. İncelenen örneklerin yoğunluk fraksiyonlarına ayrılmasında uygulanan işlemler Şekil 2'de, çeşitli yoğunluk fraksiyonlarında ağırlıkça % dağılımları ise Şekil 3'de verilmiştir.

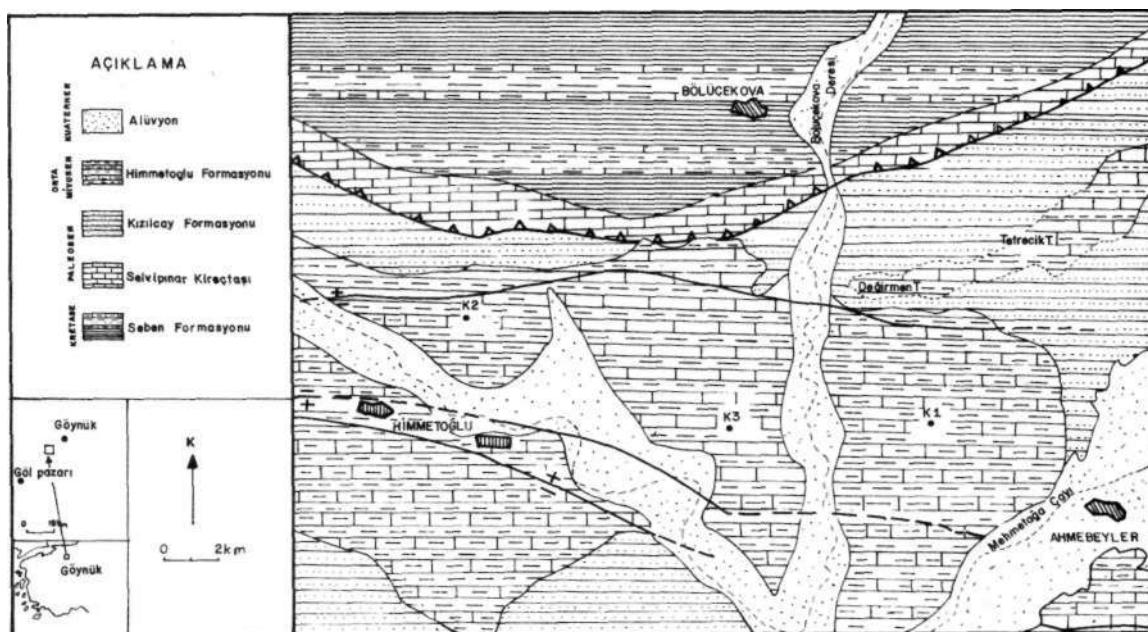
Şekil 3'de görüldüğü gibi kömürler $1.35 - 1.45 \text{ gr/cm}^3$ yoğunluk aralığında toplanma eğilimi göstergemektedir.

— Çeşitli yoğunluk fraksiyonlarındaki örnekler bir gün havada kurutulduktan sonra ikiye bölünmüştür, bir bölüm petrografik analizler için ayrılrken diğer bölüm kimyasal analizlerde kullanılmak üzere 0.2 mm boyutunun altına öğütülmüştür.

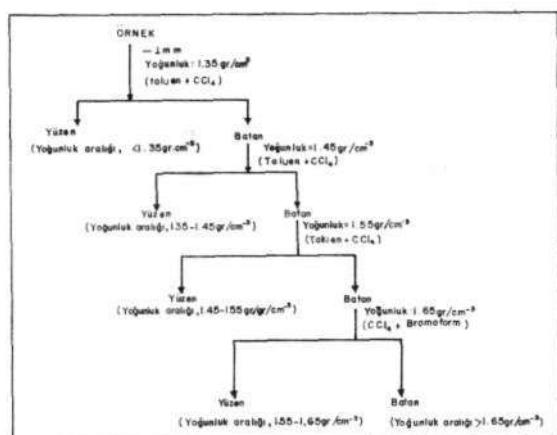
Değişik yoğunluk fraksiyonlarındaki örnekler, laboratuvar sonuçlarının ifade edilmesinde kolaylık sağlanması için Çizelge 1'deki gibi kodlanmıştır.

Çizelge 1. Örneklerin Kodlanması

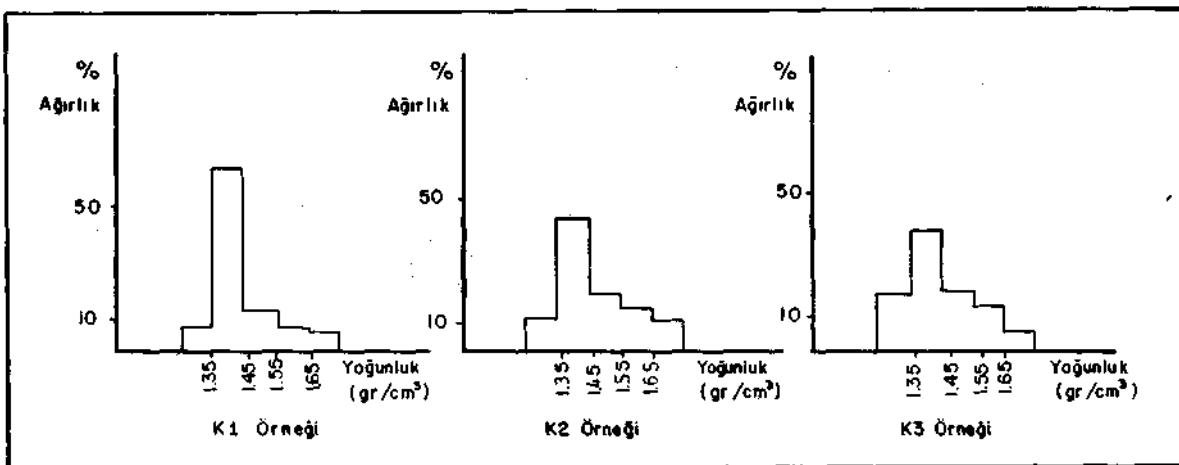
Örneklemeye Yeri	Örnek No	1.35 ve altı	Yöğunluk Fransiyonları (gr/cm^3)			
			1.35-1.45	1.45-1.55	1.55-1.65	1.65 ve üstü
Sondaj	K3	K31	K32	K33	K34	K35
	K1	K11	K12	K13	K14	K15
Açık Ocak	K2	K21	K22	K23	K24	K25

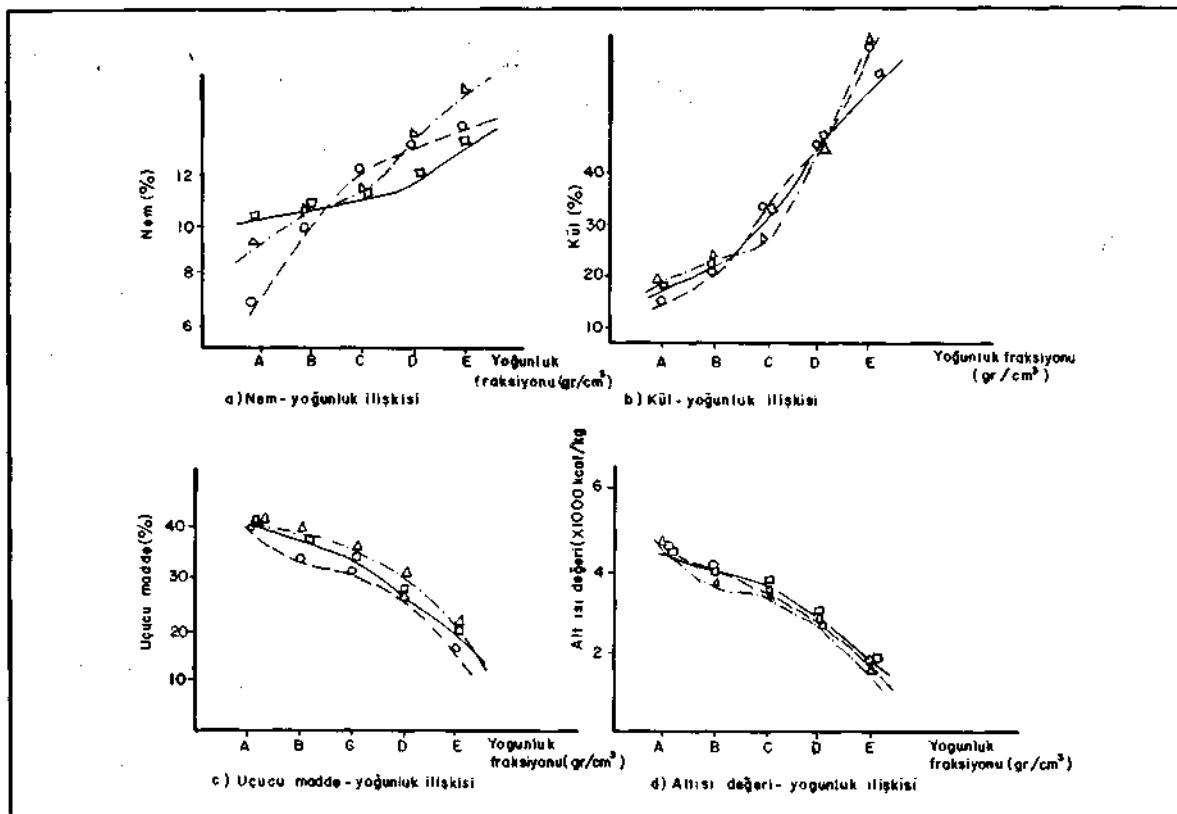
Şekil 1. Çalışma alanının jeoloji haritası ve örneklemeye yerleri (TAKA' 1986'dan)

Şekil 2. İncelenen örneklerin farklı yoğunluk fraksiyonlarına ayrılmışında uygulanan işlemler.

Şekil 3. İncelenen örneklerin değişik yoğunluk fraksiyonlarında ağırlıkça % dağılımları.

Şekil 4. İncelenen örneklerin kimyasal analiz parametreleri ile yoğunluk değişimi arasındaki ilişkiler.

A: < 1.35

B: 1.35 – 1.45

0: 1.45 – 1.55

D : 1.55 – 1.65

E: > 1.65

O Örnek

A Örnek

□ Örnek

Çizelge 2. İncelenen Örneklerin Kimyasal Analiz Değerleri

Örnek No	Nem (*)	Kül (*)	Uçucu Md. (%)	Altısı Dğ. (Kcal/Kg)
K11	5.52	7.18	39.51	4834
K12	8.49	12.09	33.70	4348
K13	10.70	25.07	31.10	3706
Ki 4	11.62	35.70	26.10	2893
K15	12.29	55.75	15.40	1817
K21	7.90	11.27	41.16	4938
K22	9.27	15.64	38.30	3822
K23	9.86	18.66	35.80	3646
K24	11.88	35.14	30.71	2858
K25	13.76	56.38	19.70	1555
K31	8.87	9.09	40.25	4627
K32	9.18	13.91	38.71	4417
K33	9.67	22.46	34.10	3905
K34	10.12	37.66	26.11	2821
K35	11.62	49.30	19.12	1796

(1) Havada kuru bazda

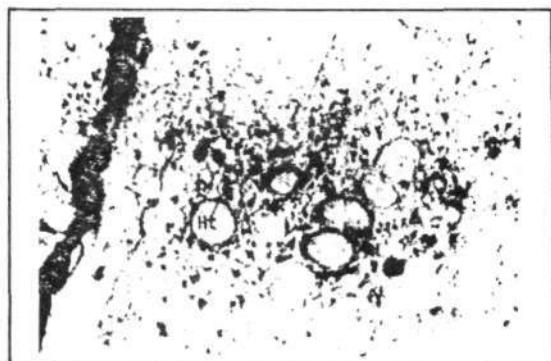
5. PETROGRAFİK BİLEŞENLER İLE YOĞUNLUK ARASINDAKİ İLİŞKİLER

Kömürlerin, değişik yoğunluk fraksiyonlarında petrografik yapılarının belirlenmesi, ocaktan çıkarılan kömürlerin gang mineralerinden ayrılmakta uygulanacak yöntemin seçimini kolaylaştırmaktadır (Stach ve ark., 1982). Ayrıca yüksek fırınlarda kullanılabilen standartlara uygun dayanımda ve değişmez nitelikte kokların hazırlanması, değişik yoğunluk fraksiyonlarındaki kömürlerin petrografik analizleri ile mümkün olmaktadır (MacKowsky, 1964; Mackowsky, 1967).

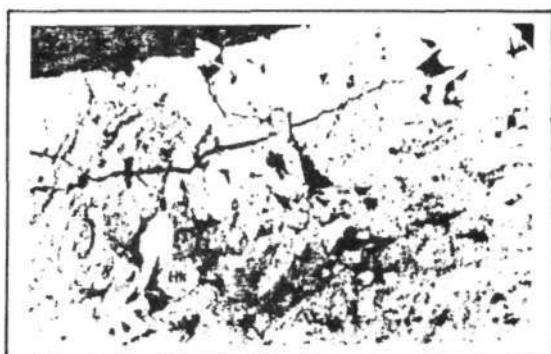
Himmetoğlu linyitlerinin petrografik bileşenleri ile bu bileşenlerin değişik yoğunluk fraksiyonlarındaki dağılımlarının ortaya çıkarılması amacıyla yapılan petrografik incelemeler, hazırlanan 15 adet parlatılmış kömür biriketi ile gerçekleştirilmiştir. Değerlendirmede Leitz-Wetzlar MPW-2 Ortoplan mikroskop ile yağ immersiyonu ($n = 1.518$), monokromatik polarize ışık, 32 x Objektif ve mavi

ışık kullanılmıştır. Maserel grubu ve mineral madde hacim yüzdelerinin tayini, parlatma yüzeyi üzerindeki 500 nokta, özel sayıcı (Swift, Point Counter) ile taranarak gerçekleştirilmiştir.

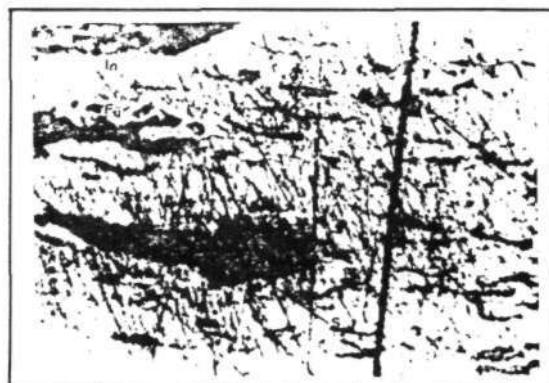
Çizelge 3'de incelenmiş kömür örneklerinin maserel ve mineral madde içerikleri verilmiştir. Buna göre kömürü oluşturan üç maserel grubu içinde en yaygın olanı hüminit grubuna ait maserallerdir. Bu nın yanı sıra liptinit ve inertinit grubuna ait maseraller az oranda bulunur. Parlatılmış yüzeylerde hüminit genellikle gri renktedir. Gözlenebilen hücre duvarları hümotelinit olup bunların hücre içi boşlukları humokollinit ile doldurulmuştur (Resim 1). Ayrıca yer yer jelsi yapı gösteren humokollinit yapısı da gözlenmiştir (Resim 2). Parlatma yüzeyinde siyahımsı ile koyu grimsi renkte gözlenen ligtinit grubuna ait maseraller birbirlerinden floresans ile ayrılmıştır. Bu grup içinde en önemli maserel sporinitittir (Resim 3). İnertinit grubuna ait maseraller egemen olarak beyazimsı renkte bulunmaktadır. Sklerotinitler bu grup içinde en yaygın maserallerdir (Resim 4).

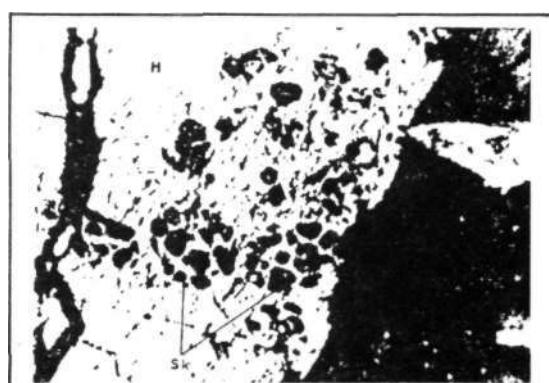
Resim 1. K21 örneğinde hümotelinit dolgulu hücre yapısı
Hk : Humokollinit Yağ immersiyon
Ht : Hümotellinit

Resim 2. K21 örneğinde Jelsi yapı gösteren humokollinitler
Hk : Humokollinit Yağ immersiyon

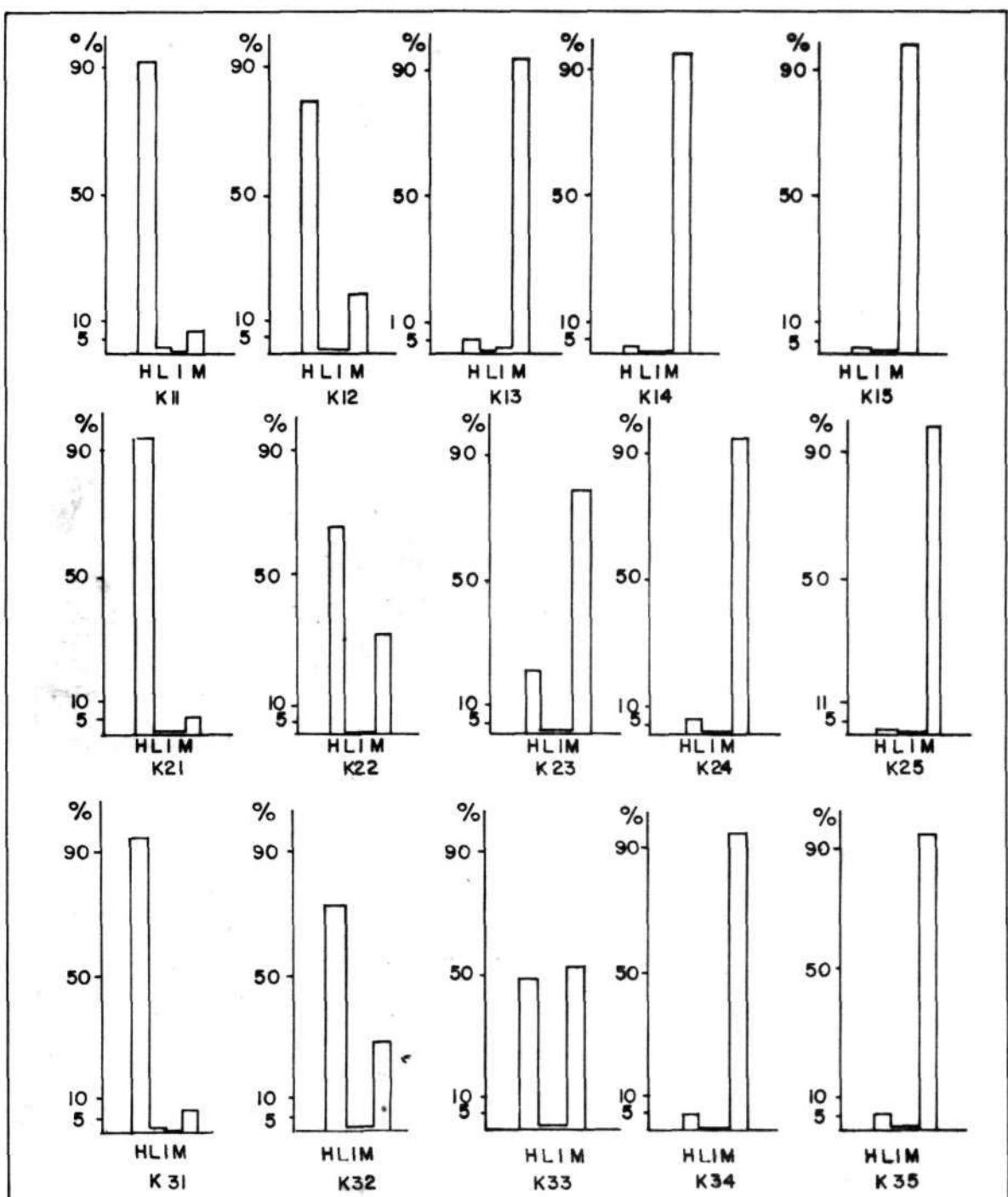
Resim 3. Kıl örneğinin petrografik bileşenleri
in : inertinit S : Sporinit
Fü : Füsinit Yağ imersiyon

Resim4. K21 örneğinde yaygın Sklerotinit yapısı
Sk : Sklerotinit Yağ imersiyon
H : Hüminit

Cizelge 3. İncelenen Örneklerdeki Maserel ve Mineral Madde Miktarları

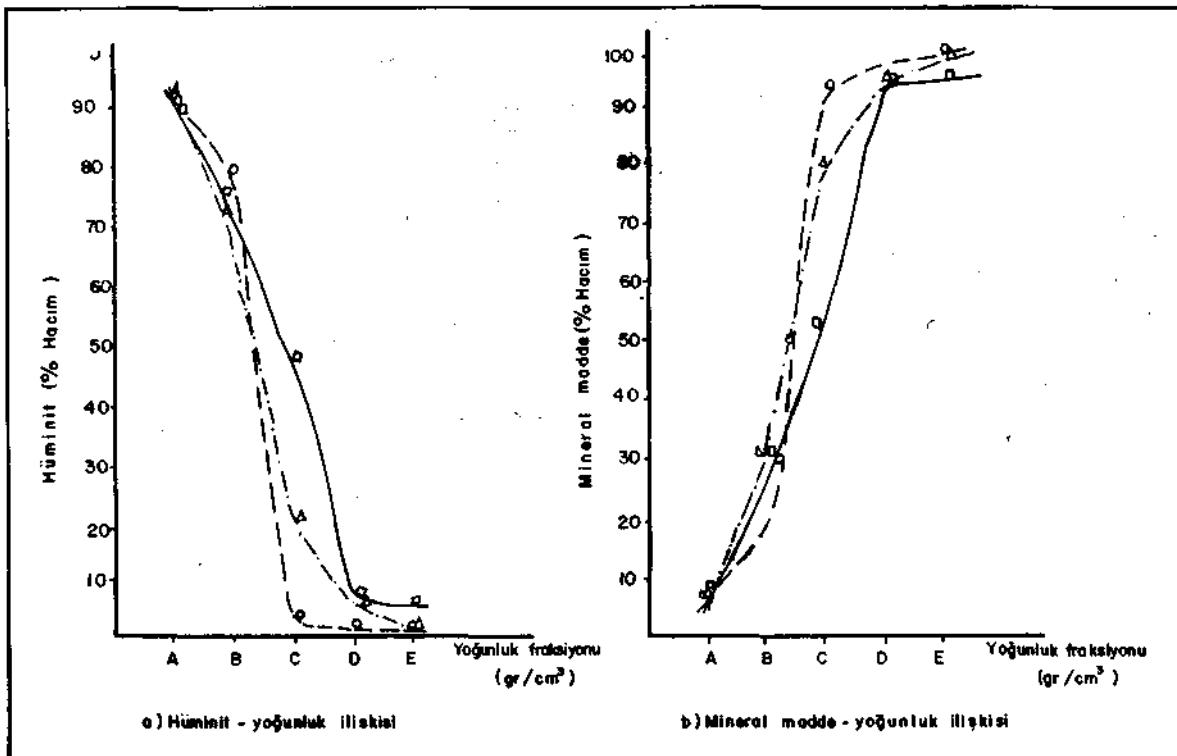
Örnek	Hüminit (% Hacim)	Liptinit (% Hacim)	İnertinit (% Hacim)	Maserel Madde (% Hacim)
K11	92.00	0.40	0.20	7.40
K12	80.60	0.20	0.20	19.00
K13	4.66	0.77	1.66	93.38
K14	2.29	0.50	0.38	96.82
K15	1.27	0.25	0.25	98.72
K21	94.00	0.20	0.20	5.60
K22	67.06	0.37	0.25	32.68
K23	20.27	0.39	0.39	78.92
K24	5.01	0.40	0.40	94.18
K25	159	0.25	0.25	97.90
K31	92.60	0.60	0.20	6.60
K32	71.20	0.28	0.25	28.26
K33	47.60	0.40	0.40	51.60
K34	5.46	0.23	0.29	94.02
K35	5.35	0.10	0.15	94.39

Şekil 5. İncelenen örneklerin değişik yoğunluk fonksiyonlarındaki maseral ve mineral madde dağılımları.
H: Hüminit, L : Liptinit, I : Inertinit, M : Mineral madde.

İncelenen örneklerin değişik yoğunluk fraksiyonlarındaki maseral grubu ve mineral madde dağılımları Şekil 5'de verilmiştir. Histogramlarda görüldüğü gibi yoğunluk değerlerindeki artışa bağlı olarak hüminit içeriği azalırken, mineral madde içeri-

gi artmaktadır. Liptinit ve inertinit içeriklerindeki değişimler küçük aralıklarda olmaktadır. İncelenen örnekler için, yoğunluk değerlerindeki artışa bağlı olarak hüminit içerisindeki artış ve mineral madde içerisindeki azalış Şekil 6'daki diyagramlarda da görülmektedir.

Şekil 6. İncelenen örneklerin petrografik bileşen-yoğunluk ilişkileri

A : < 1.35	B : 1.35 – 1.45	C : 1.45 – 1.55	D : 1.55 – 1.65	E : > 1.65
○ K1 Örneği	△ K2 Örneği	□ K3 Örneği		

6. YANSITMA ÖLÇÜMÜ

Kömürlerdeki hüminit/vitrinit maseral grubunda, kömürleşme derecesinin artmasına bağlı olarak düzenli fiziksel ve kimyasal değişiklikler meydana gelmektedir. Bu nedenle kömürlerin karbonizasyon dereceleri hüminit/vitrinit maseral grubunun ortalaması yansımalarından yararlanılarak saptanabilmektedir (Stach ve ark., 1982; Karayıgit, 1983; Demirbugan 1987).

Himmetoğlu sahasındaki kömürlerin karbonizasyon dereceleri, parlatma biriketlerinde hüminit maseral grubu (genellikle humokollinit) üzerinde yansıtma değerleri ölçülerek saptanmıştır. İncelenen örneklerin ortalaması yansıtma değerlerine ait sonuçlar Çizelge 4'de verilmiştir.

$0.33 + 0.03$ ortalaması yansıtma değerine sahip Himmetoğlu kömürlerinin karbonizasyon derecesi, DİN Sınıflamasında "Yumuşak Kahverengi Kömür"e, ASTM sınıflamasında ise "Linyit"e karşılık gelmektedir.

Çizelge 4. İncelenen Kömür Örneklerine Ait Ortalama Yansıtma Değerleri

Örnek No.	Hüminit Yansıtması	Standart Sapma Ro
K1	0.34	+ 0.03
K2	0.33	+ 0.03
K3	0.32	+ 0.04

7. SONUÇLAR

Ağır sıvı ortamlarda gerçekleştirilen yüzme-batma işlemleri sonucunda Himmetoğlu kömürleri $1.35 - 1.45 \text{ gr/cm}^3$ yoğunluk aralığında toplanma eğilimi göstermiştir. Dolayısıyla, bu yoğunluk aralığında zenginleştirme işlemleri yüksek verimlilik gösterecektir.

Değişik yoğunluk fraksiyonlarındaki örneklerde, nem ve kül içeriğinin yoğunluk artışına bağlı

olarak arttıgı, uçucu madde içeriği ve alt ısı degerinin ise yoğunluk arttıkça saptanmıştır.

İncelenen örneklerde hüminitlerin en yaygın maseral grubunu oluşturuğu gözlenmiştir.

Değişik yoğunluk fraksiyonlarındaki örnekler için gerçekleştirilen petrografik analiz sonuçları, yoğunluk artışına bağlı olarak, hüminit içeriğinde azalma, mineral madde içeriğinde ise artışı yansitır.

Düşük ayırma yoğunluğunda ve küçük tane boyutundaki linyitler için dizayn edilecek bir ağır ortam tesisi ile kalorifik değerce zengin organik malzemenin büyük ölçüde kazanılabilceği görülmektedir.

KAYNAKLAR

- ABDÜLSELAMOĞLU, Ş.M., 1956; "Göynük-Mudurnu ve Beydili Bölgesinin Jeolojisi", MTA Genel Müdürlüğü, Rapor No. 2391, 23 s.
- AKTİMUR, T., ALGAN, O., ATEŞ, S., ORAL, A., UNSAL, Y., KARATOSUN, H., ÖZTÜRK, V., SÖNMEZ, M., 1983; "Bolu ve Yakın Çevresinin Yerbilim Sorunları ve Muhtemel Çözümleri", MTA Genel Müdürlüğü Rapor No. 7387, 79 s.
- DEMIRBUGAN, A., 1987; Göynük (Bolu) Linyüeri Maden İşletme Etüdü, Yüksek Lisans Tezi, H.Ü. Mühendislik Fakültesi, Ankara, 251 s.
- KARAYİĞİT, A.İ., 1983; Bahçeköy (Gölbaşı-Ankara Kömür Havzasının Jeolojisi ve Kömürlerin Petrografik İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, H.Ü. Mühendislik Fakültesi, Ankara, 117 s.
- LANGE, S.P., 1966; "Bolu Bölgesinin Linyit Etüdü", MTA Genel Müdürlüğü, Rapor No. 3588, 12 s.
- MACKOWSKY, M.T., 1964; "Warum Die Praxis Ein Kohlen Petrographisches Laboratorium Braucht", Fortschr. Geol. Rheinld., 12 Westf, s. 589-606.
- MACKOWSKY, M.T., 1967; "Progress in Coal Petrography", Symposium on the Science and Technology of Coal Mines Branch, Ottawa.
- SARI, A., 1985; Hımmetoglu Yöresinin Ekonomik Jeolojisi, Yüksek Lisans Tezi, A.Ü. Fen Fakültesi, Ankara, 34 s.
- STACH, E., MACKOWSKY, M.T., TEICHMULLER, M., TAYLOR, G.H., CHANDRA, D., TEICHMULLER, R., 1982; Stach's Texbook of Coal Petrology, Gebrüder, Bomtraeger, Berlin, 424 s.
- STCHEPINSKY, V., 1941; "Kocaeli-Bolu-Bilecik-Bursa-Eskişehir Mintikasının Umumi Jeolojisi", MTA Genel Müdürlüğü, Rapor No. 1316, 24 s.
- STCHEPINSKY, V., 1942; "Beypazar-Nallıhan-Bolu-Geerde Jeolojisi Hakkında Rapor", MTA Genel Müdürlüğü, Rapor No. 1363, 17 s.